

Alb

Flavius Laurian Duverna

Alb

De alb, este văzduhul plin
Înveșmântând cerul senin -
Și albul peste tot se-ntinde,
Și fulgii cei de nea, zglobii
În straturi netede-argintii,
Pământul în alb îl cuprinde.

E alb, și-ori încotro privești
Simți dorul vieții să trăiești;
Tablou-i nespus de frumos
Cu albul de argint veșmânt,
Măreț sublim coperământ -
Ce ni se-arată... maiestuos.

Peisajul, de un alb imaculat
Mereu privind e de-admirat,
Și-uimit de-atâta măiestrie -
Gândul 'ți 'nalți la Ziditorul
Cel ce-I la toate, Creatorul,
Din veșnicii... spre veșnicie.

Flavius Laurian Duverna